

AVTOMOBIL KONSTRUKSIYASI VA UMMUMIY TUZILISHI

Farg'ona viloyati Uchko'prik tumani 1-politexnikumi

*Avtomobil elektr va elektr jixozlarga texnik xizmat korsatish ta'mirlash fani
o'qituvchisi Yuldashev Nuriddin Baxriddin*

Annotatsiya :mazkur maqolada avtomobil tushilishi va birinchi avtomobilning yaratilish tarixi o'z aksini topgan bolib avtomobilning zaruriy extiyot qisimlarining tuzilishi yozib o'tilgan .

Kalit so'zlar : konstruksiya, avtomobil , dvigatel ,energiya,koeffitsient ,yetroxod 19 asrning birinchi yarmida Angliyada bir necha bug‘ dvigateli bilan harakatlanuvchi avtobillar yaratildi. Ko‘pincha ular avtobus kurinishiga ega bo‘lar edi. Baxaybatligi va og‘irligi tufayli bug‘ avtobillari oddiy yo‘llardan zo‘rg‘a harakat qila olardilar. Natijada yo‘llarni yaxshilash, temir yo‘llar yaratish fikri tug‘ildi. Bug‘ avtomobilining relsiga qo‘yilishi parovozning vujudga kelishi uchun asos bo‘ldi.

Bu davrda iqtisodiy texnika jihatdan kamchiliklarning ko‘pligi tufayli

1 Fayzullayev E.Z. Transport vositalari tuzilishi va nazariyasi. Darslik. 1-qism.-T.: —Yangi asr avlodil, 2006. -375 b. avtobillar yaxshi rivojlanmadı. Masalan, bug‘ dvigatelining yuqorida qayd etilgan kamchiliklari avtomobilda undan to‘la foydalanishga to‘sinqlik qildi. 1860 yilda frantsuz mexanigi Etъen Lenuar birinchi bo‘lib gaz bilan ishlovchi ichki yonuv dvigatelinı yaratdı. Lekin u ham ba‘zi kamchiliklardan holi emas edi. Ichki yonuv dvigatelinı takomillashtirish borasida ko‘pgina kashfiyotchilar ish olib bordilar. 1862-1877 yillar davomida germaniyalik N.A.Otto o‘zini butun jahonga mashxur qilgan ichki yonuv dvigatelinı yaratdı. Otto 15 yil mobaynida foydali ish koeffitsienti (F.I.K.) 0,15 ga teng bo‘lgan ichki yonuv dvigatelinı yaratdı. Bu dvigatel to‘rt takhti ichki yonuv dvigateli deb ataldi. Mana shu yangi yaratilgan to‘rt takhti ichki yonuv dvigateli avtomobilsozlikning rivojlanishi uchun poydevor bo‘ldi.

Ko‘p yillar davomida yer usti transportini harakatga keltiruvchi asosiy kuch dastlab ho‘kizlar keyin otlar va boshqa yirik uy xayvonlari bo‘lib kelgan. Lekin odamlar energiyaning boshqa turi ustida bosh qotira boshladilar, ya‘ni charchamaydigan, kasal bo‘lmaydigan va ochlik nimaligini bilmaydigan energiya manbalari axtara boshladilar. Bu borada insonga tabiatning o‘zi yo‘l ko‘rsatdi. Energiya manbai sifatida shamol kuchidan foydalandilar. Elkanlar shamol yordamida qayiqni xoxlagan yo‘nalishda, xox shamol yo‘nalishida xox unga qarshi harakatlantirishi mumkin edi.

Dastlabki yelkanli aravalar qadimgi misrda eramizdan avvalgi XVII – XVIII asrlarda paydo bo‘lgan. Misr fir‘avnları cho‘l orqali bir shahardan ikkinchi shaharga yurishda yelkanli aravalardan foydalangan. Keyinchalik yelkanli aravalar ma‘lum muddatga unut bo‘ladi.

Eramizning XVI-XVII asriga kelib Gollandiyalik matematik Simon Stiven yelkanlardan quruqlikda foydalanish g‘oyasini ilgari suradi. Gollandiyaning tabiiy sharoiti – tekis dengiz sohillari va doimiy kuchli shamollar Stivenning g‘oyasini amalda sinab ko‘rishga imkon berdi. Ixtirochi 1600 yilda to‘rt g‘ildirakli 2 o‘rinli «vetroxod»ni yaratdi.

Stiven yana bir qancha shu kabi ekipajlarni yaratib ular yordamida gollandiya qirg‘oqlari bo‘ylab SHeveningem va Pitten shaharlari orasida transport qatnovini vujudka keltiradi. Bu shaharlarninig orasidagi masofa 60 km bo‘lib «vetroxod» bu masofani 2-3 soatda bosib o‘tgan.

Mexanik I.P.Kulibin 1791 yil vatandoshi SHamshurenkovning «o‘ziyurar kolyaska» g‘oyasini rivojlantirib, inson muskuli yordamida harakatga keladigan «samokatka»sini yaratdi.

Rama ostida joylashgan maxovik ekipajning ravon yurishini ta‘minlaydi (1.1-rasm). Undan tashqari «samokatka»da tezliklar qutisi va tormoz qurilmasi mavjud edi.

1.1.-rasm Kulibinning

«samokatka»si 1791 yil. 9

Samokatning maksimal tezligi soatiga 30 km ni tashkil etib, kuzovga ikki odam joylashishi mumkin bo‘lgan, uchinchi odam esa «samokat»ning orqasida turib uni oyoqlari bilan harakatga keltirar hamda ekipajni boshqarar edi. Kulibinning «samokatka»si avtomobilning yaratilishidagi muhim ixtirolardan biri bo‘ldi. Keyinroq zanjirli uzatmalar va pnevmatik shinalar vujudga keldi. Yugurish mashinasi asosida yo‘lovchilarga mo‘ljallangan uch g‘ildirakli va sport musobaqalariga mo‘ljallangan ikki o‘rinli velosipedlar ixtiro qilindi. Bu velosipedlar 1887 yili Djems Starle va frantsuz Anri Peker tomonidan ixtiro qilingan – differential bilan ta‘minlandi. Differentiallar, velosiped burilayotganda uning yetakchi g‘ildiraklarining o‘zaro har xil chastota bilan aylantirib velosipedning ravon burilishini ta‘minlagan.

Velosipedlarning takomillashtirilishi, ayniqsa ularda podshipnik, pnevmatik shinalar va differentisialning qo‘llanilishi keyinchalik avtomobilning yaratilishida katta axamiyatga ega bo‘ldi.

BUG‘ DAVRI. Suvning qaynashini kuzata turib, inson shuni tushundiki idishdan chiqayotgan bug‘ - bu ob-havoga bog‘liq bo‘lmagan «qo‘lbola shamol».

Lekin bug‘ning past bosimi biron-bir jiddiy mexanizmni harakatga keltirishga kamlik qilar edi. Energiya manbaini katta miqdorda bir joyga to‘plab keyin undan foydalanish imkonini beruvchi vosita o‘ylab topish zaruriyati tug‘ildi.

Nihoyat 1657 yili italyan Fernando Vebrist tomonidan bug‘ mashinasining sodda modeli yaratildi (1.2-rasm). 1.2-rasm

O‘txona ustiga joylashgan qozonning ingichka bo‘g‘zidan chiqayotgan bug‘ yog‘och g‘ildiraklarni harakatga keltiradi.

Fernando Vebristning ushbu modeli XVII asrning oxiriga kelib bug‘ dvigatellari bo‘yicha ixtiolar zanjirining vujudga kelishiga sababchi bo‘ldi. Xususan 1681 yilda Angliyada frantsiyalik emigrant Deni Papenning bug‘ dvigatellariga bag‘ishlangan kitobi chop etildi. Deni Papen atmosfera bosimi yordamida porshenni tsilindr ichida harakatlanib foydali ish bajarishi mumkinligini isbotlashga urinardi.

Boshqacha qilib aytganda Papen havo nasosini dvigatelga aylantirishga bel bog‘ladi.

Dastavval Papen bug‘ qozonini ixtiro qildi, - qalin devorli temir idish germetik berkitiladigan qopqog‘ va saqlagich klapani bilan ta‘minlangan. Insoniyat tarixida

«Papen qozoni» deb nom olgan va xozirda xar bir uy bekasiga ma‘lum bo‘lgan «tez qaynatkich» («skorovarka») frantsuz olimining bug‘ imkoniyatlarini o‘rganishdagi 10 ko‘p yillik tajribalarining natijasi bo‘ldi. Uning «dvigateli» quyidagicha ishlardi: tsilindr tubiga suv quyib, tagidan olov bilan qizdiriladi bug‘ esa porshenni harakatga keltiradi. Keyin o‘txona tsilindr tagidan olinib dvigatel suv quyib sovitiladi. Porshen dastlabki holatiga tashqi atmosfera bosimi yordamida qaytariladi. Bu tsikl bir minut davom etgan. Afsuski Papen o‘sha vaqtida bug‘dan foydalanishning boshqa usullarini topmadi.2

Papengacha odamlar biron – bir ishni bajarishda bug‘dan foydalanmaganlar desak noto‘g‘ri bo‘lar, chunki 2000 yil avval grek matematigi va mexanigi Arximed mis zambarakning stvolidan yadroni bug‘ yordamida otishni o‘ylab topgan.

Bug‘ mashinalarining ko‘payishi bilan ularning texnik imkoniyatlarini boholash davr talabi bo‘lib qoldi. Bu muammolarning yechimi ham Djeyms Uatt nomi bilan bog‘liq. Uatt o‘zining bug‘ mashinalaridan birini pivo zavodiga o‘rnatadi.

Unga qadar zavod nasoslari otlar yordamida harakatga keltirilgan bo‘lib, ular bug‘ mashinalari bilan almashtirilgan edi. SHunda Uatning miyasiga mashinalarning quvvatini «ot kuchlarida» (qisqartirilgan o.k.) baholashdek g‘aroyib fikr keladi. U shuni aniqladiki suv nasosini harakatga keltirayotgan ot 1 sekundda 75 kg suvni 1 m balandlikka ko‘tarar ekan. Bundan uning quvvati taxminan 75 kg m/s ga tengligini anglash mumkin va bu quvvat 1 ot kuchi (o.k.) deb olingan. Lekin bu mezon quvvatni to‘g‘ri baholash uchun yetarli emasdi, chunki bir baquvvat ot ma‘lum vaqt davomida 2 ot kuchi quvvatini berishi mumkin.

O‘lchovlarning noaniqligi va yagona o‘lchov usulining yo‘qligi mashinalar quvvatiga noto‘g‘ri baho berilishiga sabab bo‘lardi. 1901-1907 yillargacha mashinalar imkoniyati to‘g‘risidagi ma‘lumotlar taxminiy aytilgan, masalan, 20 o.k. dan 25 o.k.gacha.

Bir qancha Yevropa davlatlari o‘zlarining o‘lchov mezonlarini taklif qildilar.

Hatto «eshak kuchi» degan tushuncha ham mavjud edi. Uni angliyalik muhandis U. Pris 1884 yili kichik quvvatli dvigatellarni baholash uchun taklif etgan. Unga ko‘ra 3 eshak kuchi 1 o.k.ga teng deb hisoblangan.

Nihoyat 1960 yili bo‘larning barchasiga barham berildi. SHu yili o‘tkazilgan og‘irlik va o‘lchamlarga bag‘ishlangan XI xalqaro konferentsiyada, yagona Xalqaro birliklar sistemasi (SI) qabul qilindi. Ushbu sistemaga binoan quvvat vattlarda (Vt) ifodalanadigan bo‘ldi. Quvvat o‘lchov birligi Djeyms Uatt sharafiga atalgan bo‘lib Vt (Vatt) deb yoziladi. 1 o.k. 735 Vt (75 kg. m/s) ga teng. Buning ma‘nosi shuki, agar mashina 75 kg yukni chuqurlikdan 1 s vaqt ichida 1 m masofaga ko‘tarsa uning quvvati 1 o.k. ga teng.

XVIII asrning ikkinchi yarmiga kelib bug‘ mashinalarini relssiz yo‘llarga mo‘ljallangan aravalarga, temir yo‘l va suv transportida qo‘llay boshladilar. Mu‘lum muddat bug‘ avtomobillari, parovoz va benzinli avtomobillar bilan raqobatlashib va shu bilan birga bir – birini to‘ldirib rivojlanib bordi.

Birinchi mukammal harakatlanuvchi bug‘ avtomobilini 1769 yilda frantsuz Nikol-Jozef Kyunъо (1715-1804) yaratdi (1.3-rasm).

Bug‘ mashinasi aravaning oldingi g‘ildiragiga o‘rnatilgan bo‘lib, oldingi g‘ildirak 2 Mamatov.X Avtomobillar (Avtomobillar konstruktsiyasi asoslari). 1-qism. Toshkent, «O‘qituvchi», 1995-y. 11 ham yetakchi ham boshqariluvchi bo‘lgan. Bo‘g‘ mashinasining bunday o‘rnatilishi aravani boshqarishda qiyinchiliklar tug‘dirardi, chunki g‘ildirak o‘ng yoki chap tomonga burilganda u bilan birga katta hajmga ega bo‘lgan bug‘ qozoni ham buriladi.

1.3-rasm. Kyunoning mashinasi

Kyunoning bu mashinasi asosan yuk tashishga mo‘ljallangan bo‘lib ko‘proq xarbiy maqsadlarda (artileriya qurorollari va snaryadlarni tashishda) qo‘llanilgan.

Mashinaning umumiyligi og‘irligi 4 tonna bo‘lib uning tezligi 3 t yuk bilan 2-4 km/soat ni tashkil qilgan. Ushbu bug‘ aravasini dastlabki yuk avtomobili deyish mumkin.

Mashina ikki ot kuchiga teng bo‘lgan quvvatga qiyinchilik bilan erishardi. Qozon katta hajmga ega bo‘lib bug‘ning bosimi tez orada pasayib qolardi. Bosimni bir maromda ushlab turish uchun xar chorak soatda to‘xtab olovni kuchaytirish kerak bo‘lgan. Bu muolaja «kochegar» tomonidan amalga oshirilgan va ko‘p vaqt talab qilar edi.

Keyinchalik Kyunoning bug‘ mashinasi muzeyga topshirilgan.

XIX asrning boshlarida temir yo‘llar vujudga kelib rivojiana boshladi. Ammo temir yo‘llar shaharning barcha ko‘chalariga kirib bora olmasdi. SHuning uchun ham ayniqsa Angliyada bug‘ avtomobillarining bir necha turlari yaratildi.

Bug‘ avtomobillarining quvvati 8-10 barobar oshirilib ularning yonilg‘i sarfi va o‘lchamlari kamaytirildi. Bug‘ mashinasini aravaning orqa qismiga joylashtirdilar.

Bug‘ avtomobillarida krivoship mexanizmining qo‘llanilishi kelajakda ichki yonuv dvigatellarini yaratilishiga asos bo‘ldi.

Bug‘ avtomobilari temir yo‘l transporti singari tekis rivojlanmadid. Yo‘l sharoitlari bug‘ avtomobillariniing harakati uchun yetarli imkon bermasdi. Faqat XIX asrning 20-30 yillariga kelib yo‘llar birmuncha takomillashganidan so‘ng shahar ko‘chalarida bug‘ avtomobilari ko‘paya boshladi.

ICHKI YoNUV DVIGATELLARI VA AVTOMOBIL. XIX-asrning 80 yilligiga kelib Amerika, Buyuk Britaniya va boshqa Yevropa davlatlarida neft qazib chiqarishning keng yo‘lga qo‘yilishi va neftni qayta ishlash zavodlarining barpo etilishi, benzinli yoki dizel ichki yonuv dvigatellari bilan (ichki yonuv dvigateli – bunday dvigatellar-da issiqlik energiyasini mexanik energiyaga aylanish jarayoni dvigatelning ichida amalga oshiriladi) jihozlangan avtomobilarning takomillashishiga yetarli zamin tayyorlagan edi. Endi olimlar bug‘ mashinasi, elektrodvigatel emas, balki ichki yonuv dvigatellari bilan ko‘proq qiziqqa boshladilar. Chunki bunday dvigatellar ixcham, tejamli va samaradorligi yuqori edi

ADABIYOTLAR ROYXATI :

- 1)Transport vositalarini tuzilishi va nazariyasi Fayzulaev E.Z Muxudinnov A.A
- 2)Mamatov .X “Avtomobilar tuzilishi” Toshkent 1995
- 3)Qodirov Z.M “Dvigatel va amtomobil nazariyasi”